

22 листопада 2014 р.
м.Кривий Ріг

Конституційний Суд України
м. Київ, вул. Жиллянська, б. 14

Громадянина України:
- КОШМАК Сергій Івановича

Поштова адреса для листування:
- а/скринька №1320, м.Кривий Ріг,
50029

Представник Заявника(копія довіреності додається):
- ПЕРКІН Володимир Петрович,
спеціаліст з правознавства (диплом серія _____); місце реєстрації та постійного проживання: _____, Україна,

Поштова адреса для листування:
- а/скринька №1320, м.Кривий Ріг,
50029

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

- про офіційне тлумачення п.3 ч.3 ст.42, частини 1 та 2 статті 45, частини 1 ст.58 Кримінально процесуального кодексу України (Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI

Керуючись п. 2 ст. 150 Конституції України, п. 4 ст. 13, 42, 43 Закону України «Про Конституційний Суд України», просимо Конституційний Суд України:

- надати офіційне тлумачення положень п.3 ч.3 ст.42, частини 1 та 2 статті 45, частини 1 ст.58 Кримінально процесуального кодексу України (Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI, <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/4651-17/stru#Stru>), щодо роз'яснення права підозрюваного, обвинуваченого мати захисника - адвоката відомості про якого внесено до Єдиного реєстру адвокатів України, та, відповідно захисником не може бути адвокат, відомості про якого не внесено до Єдиного реєстру адвокатів України або стосовно якого у Єдиному реєстрі адвокатів України містяться відомості про зупинення або припинення права на зайняття адвокатською діяльністю.

А саме:

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

...

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

...

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату...

Стаття 45. Захисник.

1. **Захисником є адвокат, який здійснює захист підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, виправданого, особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, а також особи, стосовно якої передбачається розгляд питання про видачу іноземній державі (екстрадицію).**

2. **Захисником не може бути адвокат, відомості про якого не внесено до Єдиного реєстру адвокатів України або стосовно якого у Єдиному реєстрі адвокатів України містяться відомості про зупинення або припинення права на зайняття адвокатською діяльністю.**

Стаття 58. Представник потерпілого.

1. **Потерпілого у кримінальному провадженні може представляти представник - особа, яка у кримінальному провадженні має право бути захисником.**

Предмет необхідного тлумачення:

1) п.3 ч.3 ст.42 Кримінально процесуального кодексу України (Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI, <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/4651-17/stru#Stru>), щодо права підозрюваного, обвинуваченого мати захисника.

2) частини 1 та 2 статті 45 Кримінально процесуального кодексу України (Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI, <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/4651-17/stru#Stru>), в тій частині, що «Захисником є адвокат» та «Захисником не може бути адвокат, відомості про якого не внесено до Єдиного реєстру адвокатів України або стосовно якого у Єдиному реєстрі адвокатів України містяться відомості про зупинення або припинення права на зайняття адвокатською діяльністю».

2) частини 1 статті 58 Кримінально процесуального кодексу України (Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI, <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/4651-17/stru#Stru>), в тій частині, що Потерпілого у кримінальному провадженні «може представляти представник - особа, яка у кримінальному провадженні має право бути захисником».

Обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні:

Офіційне тлумачення положень п.3 ч.3 ст.42, частини 1 та 2 статті 45, частини 1 ст.58 Кримінально процесуального кодексу України (Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI,) є

необхідним у зв'язку з **не відповідністю (прямо суперечать)** вище зазначених статей чинного КПК України висновкам рішення Конституційного Суду України № 13-рп/2000 від 16.11.00 у справі за конституційним зверненням громадянина Солдатова Геннадія Івановича щодо офіційного тлумачення положень статті 59 Конституції України, статті 44 Кримінально-процесуального кодексу України, статей 268, 271 Кодексу України про адміністративні правопорушення (**справа про право вільного вибору захисника**) та наявністю неоднозначної судової практики щодо права вільного вибору захисника і неправомірної відмови судів у праві **вільного вибору захисника, а саме вибір захисника - як захисника своїх прав, крім адвоката, іншого фахівця у галузі права, оскільки:**

- відповідно до положень частини другої статті 3 Конституції України права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави. Конституція України гарантує права і свободи людини і громадянина (частина друга статті 22), які не можуть бути обмежені за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними та іншими ознаками (частина друга статті 24). Права і свободи є основним елементом правового статусу людини і громадянина. Діставши закріплення в Конституції України, права і свободи визначають міру можливої поведінки людини і громадянина, відображають певні межі цих прав і свобод, можливість користуватися благами для задоволення своїх інтересів.

З метою забезпечення реалізації закріплених прав і свобод людини і громадянина Конституція України встановлює відповідні правові гарантії. Зокрема, в частині першій статті 59 Конституції України закріплено право кожного на правову допомогу. Право на правову допомогу - це гарантована Конституцією України можливість фізичної особи одержати юридичні (правові) послуги.

Держава в особі відповідних органів визначає певне коло суб'єктів надання правової допомоги та їх повноваження. Аналіз чинного законодавства України з цього питання дає підстави визначити, зокрема, такі види суб'єктів надання правової допомоги:

- державні органи України, до компетенції яких входить надання правової допомоги (Міністерство юстиції України, Міністерство праці та соціальної політики України, нотаріат тощо);

- адвокатура України як спеціально уповноважений недержавний професійний правозахисний інститут, однією з функцій якого є захист особи від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах (частина друга статті 59 Конституції України);

- суб'єкти підприємницької діяльності, які надають правову допомогу клієнтам у порядку, визначеному законодавством України;

- об'єднання громадян для здійснення і захисту своїх прав і свобод (частина перша статті 36 Конституції України).

Положення частини першої статті 59 Конституції України (254к/96-ВР) гарантує кожному право на вільний вибір захисника своїх прав. Визначення поняття "захисник" у чинному законодавстві України відсутнє. У Конституції України це поняття вживається також у частині четвертій статті 29, положення якої гарантують кожному заарештованому чи затриманому можливість користуватися правовою допомогою захисника.

Станом до 13.04.2012р. діяли норми, а саме відповідно до частини

першої статті 44 Кримінально-процесуального кодексу України (1001-05) як захисники підозрюваних, обвинувачених і підсудних допускаються особи, які мають свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю. За згодою підсудного допускаються близькі родичі, опікуни або піклувальники. Ця процесуальна норма визначає, що у досудовому провадженні кримінальної справи як захисники допускаються лише адвокати, а при судовому розгляді такої справи як захисники допускаються адвокати і за згодою підсудного - близькі родичі, опікуни або піклувальники.

Інше чинне процесуальне законодавство України не містить терміна "захисник", а вживає поняття "представництво в суді". Представниками сторін і третіх осіб, крім представників за законом, можуть бути також адвокати. Ці положення закріплено у статтях 110, 111, 112 Цивільного процесуального кодексу України (1501-06), у статті 28 Арбітражного процесуального кодексу України (1798-12). Процесуальні положення Кодексу України про адміністративні правопорушення (80731-10, 80732-10) передбачають право фізичної особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, при розгляді справи користуватися юридичною допомогою адвоката (стаття 268).

Науково-теоретична та довідково-енциклопедична література не містить однозначного визначення терміна "захисник". За одним тлумаченням цей термін ототожнюється з терміном "адвокат", за іншим - терміну "захисник" надається більш широке значення.

Закріпивши право будь-якої фізичної особи на правову допомогу, конституційний припис "кожен є вільним у виборі захисника своїх прав" (частина перша статті 59 Конституції України) за своїм змістом є загальним і стосується не лише підозрюваного, обвинуваченого чи підсудного, а й інших фізичних осіб, яким гарантується право вільного вибору захисника з метою захисту своїх прав та законних інтересів, що виникають з цивільних, трудових, сімейних, адміністративних та інших правовідносин, а не тільки з кримінальних. Право на захист, зокрема, може бути реалізоване фізичною особою у цивільному, арбітражному, адміністративному і кримінальному судочинстві.

Про загальність положень частини першої статті 59 Конституції України (254к/96-ВР) свідчить положення частини другої статті 63 Конституції України, яке окремо закріплює право підозрюваного, обвинуваченого чи підсудного на захист.

Що ж стосується мого права підозрюваного, обвинуваченого і підсудного на захист від обвинувачення в аспекті мого конституційного звернення (громадянина України - КОШМАК Сергій Івановича), то я виходив з такого:

- Конвенція про захист прав людини і основних свобод (995 004), ратифікована Верховною Радою України 17 липня 1997 року (475/97-ВР), передбачає право кожного обвинуваченого захищати себе особисто або використовувати правову допомогу захисника, вибраного ним на власний розсуд (стаття 6). У Міжнародному пакті про громадянські і політичні права від 16 грудня 1966 року (995 043), ратифікованому Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 19 жовтня 1973 року N 2148-VIII (2148-08), зазначено, що держава повинна гарантувати кожному, чий права і свободи порушено, ефективний засіб правового захисту, і таке право повинно встановлюватись судовим або будь-яким

іншим компетентним органом, передбаченим правовою системою держави (стаття 2), та можливість вільного вибору обвинуваченим захисника(пункт 3 статті 14). "Основні принципи, що стосуються ролі юристів", прийняті восьмим Конгресом ООН з питань попередження злочинності і поведження з правопорушниками 27 серпня - 7 вересня 1990 року, передбачають, що кожна людина має право звернутися до будь-якого юриста за допомогою для захисту і відстоювання своїх прав та захисту їх на всіх стадіях кримінального судочинства (принцип 1); жодний суд чи адміністративний орган, в якому визнається право на адвоката, не відмовляється визнавати права юриста відстоювати в суді інтереси свого клієнта, за винятком тих випадків, коли юристу було відмовлено в праві виконувати свої професійні обов'язки відповідно до національного права і практики та цих принципів (принцип 19).

Таким чином, наведені міжнародно-правові акти передбачають право кожного обвинуваченого захищати себе особисто або через вільно вибраного ним на власний розсуд захисника з-поміж юристів, які можуть надати ефективний правовий захист. Ці положення міжнародно-правових актів щодо права фізичної особи на захист від обвинувачення відтворені у положеннях частини першої статті 59 Конституції України (254к/96-ВР), які закріплюють право кожної фізичної особи на правову допомогу і право вільного вибору захисника з метою захисту від обвинувачення.

Положення частини другої статті 59 Конституції України про те, що для забезпечення права на захист від обвинувачення в Україні діє адвокатура, не може тлумачитись як право підозрюваного, обвинуваченого і підсудного вибирати захисником лише адвоката, тобто особу, яка має свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю відповідно до Закону України "Про адвокатуру" (2887-12) від 19 грудня 1992 року (стаття 2). Це положення треба розуміти як одну з конституційних гарантій, що надає підозрюваному, обвинуваченому і підсудному можливість реалізувати своє право вільно вибирати захисником у кримінальному судочинстві адвоката, тобто особу, яка має право на заняття адвокатською діяльністю. У такий спосіб держава бере на себе обов'язок забезпечити реальну можливість надання особам кваліфікованого захисту від обвинувачення, якщо цього вимагають інтереси правосуддя. Допуск приватно практикуючого юриста, який займається наданням правової допомоги особисто або за дорученням юридичної особи, як захисника ніяк не порушує право підозрюваного, обвинуваченого чи підсудного на захист.

Отже, положення частини першої статті 59 Конституції України про те, що кожен є вільним у виборі захисника своїх прав, в аспекті мого конституційного звернення. я розумію як моє – Громадянина України, який станом на момент подання цього конституційного звернення знаходиться в правовому статусі Обвинуваченого (Підсудного) у кримінальній справ № 400/456/13-к (провадження № 1-кп/400/2/14), конституційне право підозрюваного, обвинуваченого і підсудного при захисті від обвинувачення, з метою отримання правової допомоги вільно вибрати захисником своїх прав особу, яка є фахівцем у галузі права і за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи.

Як зазначено вище станом до 13.04.2012р. діяли норми Кримінально-процесуального кодексу України (1001-05). Частина перша статті 44 Кримінально-процесуального кодексу України (1001-05), зокрема,

визначала, що: "Як захисники підозрюваних, обвинувачених і підсудних допускаються особи, які мають свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю". Положення частини першої статті 268 Кодексу України про адміністративні правопорушення (80732-10) передбачає право особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, при розгляді справи користуватися юридичною допомогою адвоката. За своїм змістом положення цих правових норм передбачають можливість допуску лише адвокатів як захисників підозрюваного, обвинуваченого і підсудного або особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, тобто інші фахівці у галузі права захисниками не допускаються.

У своєму рішенні № 13-рп/2000 від 16.11.00 у справі за конституційним зверненням громадянина Солдатова Геннадія Івановича щодо офіційного тлумачення положень статті 59 Конституції України, статті 44 Кримінально-процесуального кодексу України, статей 268, 271 Кодексу України про адміністративні правопорушення (справа про право вільного вибору захисника) Конституційний суд України встановив, що:

- обмеження права підозрюваного, обвинуваченого і підсудного та особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, на вільний вибір захисниками інших юристів, які мають право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, суперечить положенням частини першої статті 59 та статті 64 Конституції України, за якими конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України. Зокрема, не можуть бути обмежені у будь-який спосіб права і свободи людини і громадянина, передбачені статтями 55, 59, 63 Конституції України (254к/96-ВР).

Згідно з положеннями частини третьої статті 42 Конституції України держава забезпечує захист конкуренції у підприємницькій діяльності. Закріплення лише за адвокатами права на здійснення захисту підозрюваного, обвинуваченого і підсудного від обвинувачення та надання юридичної допомоги особам, які притягаються до адміністративної відповідальності, не сприяє конкуренції щодо надання кваліфікованої правової допомоги у цих сферах і підвищенню кваліфікації фахівців у галузі права.

Таким чином, положення частини першої статті 44 Кримінально-процесуального кодексу України (1001-05), за яким обмежується право на вільний вибір підозрюваним, обвинуваченим і підсудним як захисника, крім адвоката, іншого фахівця у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, та частини першої статті 268 Кодексу України про адміністративні правопорушення, за яким обмежується право на вільний вибір особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, як захисника, крім адвоката, іншого фахівця в галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, не відповідають положенням частини першої статті 59 Конституції України.

Виходячи з викладеного та керуючись статтями 147, 150, 152 Конституції України, статтями 50, 61, 63, 65, 95 Закону України "Про Конституційний Суд України" (422/96-ВР), Конституційний Суд України своїм рішенням № 13-рп/2000 від 16.11.00 у справі за конституційним зверненням громадянина Солдатова Геннадія Івановича щодо офіційного тлумачення положень статті 59 Конституції України, статті

44 Кримінально-процесуального кодексу України, статей 268, 271 Кодексу України про адміністративні правопорушення (справа про право вільного вибору захисника) в и р і ш и в:

1. Положення частини першої статті 59 Конституції України (254к/96-ВР) про те, що "кожен є вільним у виборі захисника своїх прав", в аспекті конституційного звернення громадянина Солдатова Г.І. треба розуміти як конституційне право підозрюваного, обвинуваченого і підсудного при захисті від обвинувачення та особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, з метою отримання правової допомоги вибрати захисником своїх прав особу, яка є фахівцем у галузі права і за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи.

2. Положення частини другої статті 59 Конституції України про те, що "для забезпечення права на захист від обвинувачення... в Україні діє адвокатура", треба розуміти як одну із конституційних гарантій, що надає підозрюваному, обвинуваченому і підсудному можливість реалізувати своє право вільно вибрати захисником у кримінальному судочинстві адвоката - особу, яка має право на заняття адвокатською діяльністю.

3. Визнати такими, що не відповідають Конституції України (с неконституційними):

- положення частини першої статті 44 Кримінально-процесуального кодексу України (1001-05), за яким обмежується право на вільний вибір підозрюваним, обвинуваченим і підсудним як захисника своїх прав, крім адвоката, іншого фахівця у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи;

- положення частини першої статті 268 Кодексу України про адміністративні правопорушення (80731-10, 80732-10), за яким обмежується право на вільний вибір особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, як захисника своїх прав, крім адвоката, іншого фахівця у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи.

4. Положення частини першої статті 44 Кримінально-процесуального кодексу України та частини першої статті 268 Кодексу України про адміністративні правопорушення, визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України цього Рішення.

5. Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскарженим.

Станом на 13.04.2012р. та до цього часу виникли нові обставини, які суперечать нормам Конституції України та прямо суперечать, порушують рішення Конституційного суду України № 13-рп/2000 від 16.11.00 у справі за конституційним зверненням громадянина Солдатова Геннадія Івановича щодо офіційного тлумачення положень статті 59 Конституції України, статті 44 Кримінально-процесуального кодексу України, статей 268, 271 Кодексу України про адміністративні правопорушення, а саме:

- законом України від 13.04.2012 № 4651-VI введено в дію новий Кримінально – процесуальний кодекс України, який має наступні положення, а саме:

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату...

Стаття 45. Захисник.

1. **Захисником є адвокат, який здійснює захист підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, виправданого, особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, а також особи, стосовно якої передбачається розгляд питання про видачу іноземній державі (екстрадицію).**

2. **Захисником не може бути адвокат, відомості про якого не внесено до Єдиного реєстру адвокатів України або стосовно якого у Єдиному реєстрі адвокатів України містяться відомості про зупинення або припинення права на зайняття адвокатською діяльністю.**

Стаття 58. Представник потерпілого.

1. **Потерпілого у кримінальному провадженні може представляти представник - особа, яка у кримінальному провадженні має право бути захисником.**

Є очевидним та беззаперечним той факт, що положень п.3 ч.3 ст.42, частини 1 та 2 статті 45, частини 1 ст.58 Кримінально процесуального кодексу України (Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI), за своїм правовим навантаженням, змістом та правовими (процесуальними) наслідками тотожні положенням Кримінально-процесуального кодексу України (1001-05, попереднього кодексу), частина перша статті 44 якого (КПК України (1001-05)), зокрема, визначала, що: "Як захисники підозрюваних, обвинувачених і підсудних допускаються особи, які мають свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю". Положення частини першої статті 268 Кодексу України про адміністративні правопорушення (80732-10) передбачає право особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, при розгляді справи користуватися юридичною допомогою адвоката. За своїм змістом положення цих правових норм передбачали можливість допуску лише адвокатів як захисників підозрюваного, обвинуваченого і підсудного або особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, тобто інші фахівці у галузі права захисниками не допускаються.

Рішенням Конституційного суду України № 13-рп/2000 від 16.11.00 у справі за конституційним зверненням громадянина Солдатова Геннадія Івановича щодо офіційного тлумачення положень статті 59 Конституції України, статті 44 Кримінально-процесуального кодексу України, статей 268, 271 Кодексу України про адміністративні правопорушення (справа про право вільного вибору захисника) вище зазначені положення Кримінально-

процесуального кодексу України (1001-05, попереднього кодексу) визнані такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), але(!), всупереч зазначеному рішенню положення, що передбачають можливість допуску лише адвокатів як захисників підозрюваного, обвинуваченого і підсудного або особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, тобто інші фахівці у галузі права захисниками не допускаються, знову повернуто у п.3 ч.3 ст.42, частини 1 та 2 статті 45, частини 1 ст.58 Кримінально процесуального кодексу України (Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI), де зазначено, що захисником є адвокат, який здійснює захист підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, виправданого, особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, а також особи, стосовно якої передбачається розгляд питання про видачу іноземній державі (екстрадицію). Захисником не може бути адвокат, відомості про якого не внесено до Єдиного реєстру адвокатів України або стосовно якого у Єдиному реєстрі адвокатів України містяться відомості про зупинення або припинення права на зайняття адвокатською діяльністю.

Офіційне тлумачення положень п.3 ч.3 ст.42, частини 1 та 2 статті 45, частини 1 ст.58 Кримінально процесуального кодексу України (Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI,) є необхідним у зв'язку з не відповідністю (прямо суперечать) вище зазначених статей чинного КПК України висновкам рішення Конституційного Суду України № 13-рп/2000 від 16.11.00 у справі за конституційним зверненням громадянина Солдатова Геннадія Івановича щодо офіційного тлумачення положень статті 59 Конституції України, статті 44 Кримінально-процесуального кодексу України, статей 268, 271 Кодексу України про адміністративні правопорушення (справа про право вільного вибору захисника), нормам Конституції України та наявністю неоднозначної судової практики щодо права вільного вибору захисника і неправомірної відмови судів у праві вільного вибору захисника, а саме вибір захисника - як захисника своїх прав, крім адвоката, іншого фахівця у галузі права.

В моєму випадку – суд, а саме колегія суддів апеляційного суду Кіровоградської області в складі суддів Новіцький Е.Й. (головуючий), Петрова І.М. та Кабанова В.В. в провадженні яких знаходиться кримінальна справа №400/456/13-к (провадження № 1-кп/400/2/14) - кримінальне провадження № 12013120260000124 стосовно мене - Кошмак Сергія Івановича, обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 121 КК України, в порушення норм Конституції України та рішення Конституційного Суду України № 13-рп/2000 від 16.11.00 у справі за конституційним зверненням громадянина Солдатова Геннадія Івановича щодо офіційного тлумачення положень статті 59 Конституції України, статті 44 Кримінально-процесуального кодексу України, статей 268, 271 Кодексу України про адміністративні правопорушення (справа про право вільного вибору захисника) відмовляє мені – Громадянину України – у моєму конституційному праві вільного вибору захисника, а саме вибір захисника - як захисника своїх прав, крім адвоката, іншого фахівця у галузі права, а саме:

- Згідно з Конституцією України (254к/96-ВР) Україна є демократичною, соціальною, правовою державою (стаття 1); людина, її

життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю, а права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, головним обов'язком якої є утвердження і забезпечення прав і свобод людини (стаття 3); органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією України (254к/96-ВР) межах і відповідно до законів України (стаття 6); в Україні визнається і діє принцип верховенства права, Конституція України (254к/96-ВР) має найвищу юридичну силу, закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України (254к/96-ВР) і повинні відповідати їй, норми Конституції України (254к/96-ВР) є нормами прямої дії, звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина на підставі Конституції України (254к/96-ВР) гарантується (стаття 8).

Оскільки Конституція України, як зазначено в її ст.8, має найвищу юридичну силу, а її норми є нормами прямої дії, суди при розгляді конкретних справ мають оцінювати зміст будь-якого закону чи іншого нормативно-правового акта з точки зору його відповідності Конституції і в усіх необхідних випадках застосовувати Конституцію як акт прямої дії. Судові рішення мають ґрунтуватись на Конституції, а також на чинному законодавстві, яке не суперечить їй.

Конституції України (254к/96-ВР) визначено, що права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Суди мають враховувати, що забезпечення кожному права на справедливий суд та реалізація права особи на судовий захист мають здійснюватися з урахуванням норм Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (РИМ, 4.XI.1950, далі – Конвенція 1950 року), а також практики Європейського суду з прав людини, які відповідно до статті 17 Закону України від 23 лютого 2006 року № 3477-IV «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» застосовуються судами при розгляді справ як джерело права.

Конституційні принципи правової держави та верховенства права, а також визнання найвищої юридичної сили Конституції України, норми якої є нормами прямої дії (статті 1, 8 Основного Закону України), зобов'язують суди під час розгляду справ керуватися основними засадами судочинства, передбаченими ст.129 Конституції України та частиною першою ст.129 Конституції України (законність) зокрема.

Вище наведені правові норми були порушені колегією суддів апеляційного суду Кіровоградської області в складі суддів Новіцький Е.І. (головуючий), Петрова І.М. та Кабанова В.В. під час провадження у кримінальній справі № 400/456/13-к (провадження № 1-кп/400/2/14), а саме:

- **21.10.2014р.** до початку судового засідання, безпосередньо через канцелярію, мною було подано письмову заяву, якою я просив, в тому числі, в зв'язку з необхідністю подання нової, уточненої апеляційної скарги, що обумовлено недобросовісним та непрофесійними діями мого колишнього захисника – адвоката Єгорова О.М., а також суттєвими фактами відповідно до матеріалів кримінального провадження № 12013120260000124 (викладено в заяві від 21.10.2014р.), зокрема в зв'язку з необхідністю пошуку нового захисника, відкласти судовий розгляд справи.

Колегія суддів апеляційного суду Кіровоградської області в складі суддів Новіцький Е.І. (головуючий), Петрова І.М. та Кабанова В.В., в усній формі, під фіксацію технічними засобами суду попередила мене, що відповідно до положень п.3 ч.3 ст.42, частини 1 та 2 статті 45, частини 1 ст.58

Кримінально процесуального кодексу України (Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI), моїм **Захисником** у кримінальній справі № 400/456/13-к (провадження № 1-кп/400/2/14) може **бути (буде допущено) лише адвокат, відомості про якого внесено до Єдиного реєстру адвокатів України, інша особа, в тому числі спеціаліст в області права допущена не буде.**

Мої доводи, що це досить важливе питання, з огляду на попереднього адвоката та негативні результати його діяльності, що потребує узгодження та ретельного вивчення всіх обставин справи, а також посилення на рішення Конституційного Суду України № 13-рп/2000 від 16.11.00 у справі за конституційним зверненням громадянина Солдатова Геннадія Івановича щодо офіційного тлумачення положень статті 59 Конституції України, статті 44 Кримінально-процесуального кодексу України, статей 268, 271 Кодексу України про адміністративні правопорушення (**справа про право вільного вибору захисника**) колегією суддів апеляційного суду Кіровоградської області в складі суддів Новіцький Е.І. (головуючий), Петрова І.М. та Кабанова В.В. просто ігнорувались.

В іншому випадку – суди, зокрема Центрально – міський районний суд м.Кривий Ріг дотримується вимог Конституції України та рішення Конституційного Суду України № 13-рп/2000 від 16.11.00 у справі за конституційним зверненням громадянина Солдатова Геннадія Івановича щодо офіційного тлумачення положень статті 59 Конституції України, статті 44 Кримінально-процесуального кодексу України, статей 268, 271 Кодексу України про адміністративні правопорушення (**справа про право вільного вибору захисника**), допускаючи до участі у кримінальній справі в якості захисника не лише адвоката, відомості про якого внесено до Єдиного реєстру адвокатів України, але і іншу особу, в тому числі спеціаліста в області права.

Копія судового рішення додається.

Отже, саме з метою забезпечення реалізації та захисту мого – Громадянина України КОШМАК Сергій Івановича - конституційного права **вільного вибору захисника** та, взагалі, визначення вірного застосування зазначених положень п.3 ч.3 ст.42, частини 1 та 2 статті 45, частини 1 ст.58 Кримінально процесуального кодексу України (Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI) та їх відповідність вимогам Конституції України та рішенню Конституційного Суду України № 13-рп/2000 від 16.11.00 у справі за конституційним зверненням громадянина Солдатова Геннадія Івановича щодо офіційного тлумачення положень статті 59 Конституції України, статті 44 Кримінально-процесуального кодексу України, статей 268, 271 Кодексу України про адміністративні правопорушення (**справа про право вільного вибору захисника**), враховуючи актуальність цього звернення, необхідно надати офіційне тлумачення п.3 ч.3 ст.42, частини 1 та 2 статті 45, частини 1 ст.58 Кримінально процесуального кодексу України (Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI), оскільки без надання такого тлумачення судовий розгляд кримінальної справи №400/456/13-к (провадження № 1-кп/400/2/14) - кримінальне провадження № 12013120260000124 стосовно мене - Кошмак Сергія Івановича, обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 121 КК України, що знаходиться в провадженні апеляційного суду Кіровоградської області, стане фактично та юридично неможливим, так як розгляд справи за відсутності у мене захисника, на присутності якого я наполягаю, є неможливим, призначити мені захисника суд не має законних

підстав (факт був встановлений в ході судового засідання), а особу – спеціаліста в області права, яка не є адвокатом, але яку я хочу мати в якості мого захисника – суд не допускає до участі у справі в силу положень п.3 ч.3 ст.42, частини 1 та 2 статті 45, частини 1 ст.58 Кримінально процесуального кодексу України (Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI).

Тобто, фактично та об'єктивно виникла тупикова ситуація.

Додатки:

Підпис:

Заявник КОШМАК Сергій Івановича

Представник Заявника ПЕРКІН Володимир Петрович